

Bilag til bet. o. f. t. finanslov for 1996

Når man er på efterløn, delefterløn og overgangsydelse, skal man ikke længere stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

*Ad § 17.34.01. Overgangsydelse**Spørgsmål 13:*

»Hvordan har udviklingen været i forhold til de forventninger, regeringen havde ved vedtagelsen af loven?

Hvilket skøn har regeringen for væksten i antal personer på overgangsydelse i de kommende år?

Hvad er de typiske årsager til, at folk søger om overgangsydelse?»

Svar:

Ved lovens vedtagelse blev der på finansloven for 1992 budgetteret med, at bestanden af personer på overgangsydelse ville udgøre 10.900 i 1995. Dette forventede antal var baseret på, at kun 55-59-årige kunne overgå til ordningen.

Fra og med 1994 ændredes reglerne for overgang til overgangsydelse således, at også 50-54-årige kunne overgå til overgangsydelse.

Jeg kan oplyse, at de nyeste vurderinger fra Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen vedrørende antallet af personer på overgangsydelse vurderes at blive 21.500 i gennemsnit her i 1995.

Der er således tale om en fordobling i forhold til forventningerne ved ordningens indførelse. Tages der imidlertid hensyn til, at tilgangspotentialet ligeledes er blevet fordoblet med de 50-54-åriges mulighed for overgang til ordningen, er antallet i 1995 godt overens med forventningerne ved ordningens indførelse.

På finanslovsforslaget budgetteres der for øjeblikket med en stigning til 29.500 personer i 1996 og 33.100 personer i 1997, hvorefter antallet forventes at falde i de efterfølgende år. Forslaget forventes dog justeret i lighed med de øvrige lovbundne udgiftsområder i forbindelse med færdiggørelsen af finansloven for 1996.

Der er ikke lavet en kvalitativ undersøgelse af årsagerne til, at folk går på overgangsydelse. Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen har tidligere søgt at identificere en række personlige karakteristika og arbejdsmarkedskarakteristika for modtagere af overgangsydelse. Det er direktoratets vurdering, at der kan peges på tre hovedårsager til, at folk tiltræder ordningen.

1) Sammenhæng mellem overgangsydelse og aktivering:

Der er en tendens til, at regioner med lav ledighedsprocent har en høj udnyttelsesgrad, og at folk generelt har lang tids ledighed, inden de går på overgangsydelse. Det kan enten skyldes, at ledige venter med at tiltræde ordningen, til de står over for at skulle aktiveres, eller at de langtidsledige har opgivet muligheden for at finde et arbejde og derfor vælger en tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet.

2) Sammenhæng mellem overgangsydelse og nedslidning:

Det er i høj grad personer fra håndværksmæssige/manuelle fag, der overgår til overgangsydelse, hvilket kunne indicere, at folk måske overgår til ordningen p.gr.a. nedslidning.

3) Sammenhæng mellem overgangsydelse og ledighed:

Sammenhængen mellem ledighedsprocent i a-kassen og udnyttelsesgrad (dvs. personer på overgangsydelse i forhold til det samlede antal i kassen, der opfylder betingelserne for at gå på overgangsydelse) på overgangsydelse er langt fra entydig, men en del a-kasser har høj ledighedsprocent sammen med en høj udnyttelsesgrad, hvilket peger på, at nogle måske føler sig presset ud af arbejdsmarkedet eller har opgivet håbet om at finde et fagligt relevant arbejde.

*Ad § 17.41. Fællesudgifter**Spørgsmål 14:*

»Hvad er årsagen til, at den faldende ledighed ikke giver sig udslag i faldende udgifter i 1996 og kun til et fald på 3 mio. kr. i forhold til 1997?»